

13. 12. 2019: PETEK DRUGEGA ADVENTNEGA TEDNA

sv. Lucija

"O da bi bili pozorni na moje zapovedi! Tedaj bi bili plodoviti kakor reka in uspešni kakor morski valovi; vašega potomstva bi bilo kakor peska na morski obali ... njihovo ime ne bi bilo izbrisano ali uničeno izpred mene." (Iz 48,18–19)

Iz 48,17–19; Mt 11,16–19

Tisti čas je Jezus spregovoril množicam: Komu naj primerjam ta rod? Podoben je otrokom, ki posedajo na trgih in kličejo tovarišem: »Piskali smo vam, pa niste plesali; peli smo žalostinko, pa niste jokali.« Prišel je namreč Janez; ta ni jedel ne pil, pa govorijo: »Hudega duha ima.« Prišel je Sin človekov; ta je in pije, pa govorijo: »Glejte, požrešnež je in pijanec, prijatelj cestinarjev in grešnikov.« In opravičena je bila modrost po svojih delih.

Marija, popolna podoba plodovitosti!

Kako lahko tudi mi, kakor je Marija, rodimo? Namesto da bi življenje zgolj živeli, ga hočemo voditi in upravljati. Vsi smo preveč pod vplivom neštetihih dražljajev in se utapljam v raznih možnostih. Vadijo nas za menedžerje, za organizatorje življenja ter ustvarjalce stvari in dogodkov. Na tem gradimo svojo kulturo. Ni vse slabo. Toda če to prenesemo na duhovno življenje, je čista herezija – krivoverstvo – napačno ali lažno prepričanje. Gospodarsko smo bogati, nismo pa duhovno plodni, kakor pravi Izaija. Marija je znala sprejemati duhovne darove, zato je lahko zaupljivo nosila pod srcem Jezusa. Ona je popolna podoba tega, kako plodnost in plodovitost vstopata v ta svet.

Duhovne energije ne moremo upravljati, z njo manevrirati ali manipulirati. Lahko se ji prepustimo in svobodno sprejemamo, kar nam je dano. Gre za postopno izpraznitev naše navezanosti na naš mali jaz (ego), da nastane prostor za novo dojetje in novo rojstvo. Če hočemo, da se rodi nekaj novega, moramo nekatere stvari premakniti. Marija je arhetip take izročitve in premaknitve samega sebe. Če je Jezus simbol daru samega in tega, kako Bog ta dar podarja, potem je Marija simbol tega, kako se ta dar sprejme in ohranja kot zaklad. Vse, kar koli nam Bog podari, vedno doživljamo kot popolnoma nezasluzeno, zastonjsko in milostno. Nikdar ni plačilo ali nagrada ali zasluga. Nikdar! Če Božji dar doživljamo kot plačilo, nagrado ali zaslugo, potem ni od Boga in ne bo razširil našega srca, uma in duše. Niti z besedico ni omenjeno, da bi Marija imela moralne zasluge, da bi bila za dar pripravljena in da bi ga zato dosegla. Zgolj ponižno je zaupala in se prepustila (izročila). S tem je dala največje upanje vsakomur izmed nas v naši majhnosti. Če sami poskušamo prepričati Boga o svojem prav ali ustvarjati svojo zaslužnost in vrednost s čimer koli, ne bomo nikdar prinesli (rodili) Kristusa, ampak zgolj sebe. Marija ne upravlja, ne popravlja, ne nadzoruje in ne nastopa. Ona samo privoli in tako prinese na dan obilje, ki ga obljublja že Izaija. Čudovito! Navdušujoče!

Premislím:

Kako lahko svoje življenje sprejemam in ga ne upravljam? Ali mi upravljanje daje lažni občutek pomembnosti? Ali mi sprejemanje ustvarja občutek nepomembnosti?